

Тетяна МАРЧУК,

orcid.org/0000-0001-9108-4913

кандидат філологічних наук,

викладач кафедри англійської філології

Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника,

(Івано-Франківськ, Україна) *tania_klyuka@ukr.net*

Марина СТЕФУРАК,

orcid.org/0000-0002-8966-6882

магістр кафедри англійської філології

Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника

(Івано-Франківськ, Україна) *m-a-r-y-n-k-a08@ukr.net*

ВЕРБАЛІЗАЦІЯ ГРАФІЧНИХ ЗАСОБІВ У ТЕКСТІ РОМАНУ ПОЛІ ГОУКІНС “THE GIRL ON THE TRAIN”

Стаття присвячена вивченню особливостей функціонування графічних засобів у тексті роману Пола Гоукінз “The Girl on the Train”. Проблема вербалізації графічних засобів пов’язана зі складністю трактування поняття «графон» в українському мовознавстві. Автори, зважаючи на наявні теоретичні напрацювання з тлумачення понять «графон» і «графічні засоби», прослідковують їх види та акцентують увагу на їх вербалізації в романі. Будь-які графічні засоби як потужний засіб впливу на читача посідають чільне місце у стилістичній структурі художнього твору.

Трактуючи графон як стилістично значуще відхилення від стандарту чи орфографічної норми, у статті виділено такі види графічних засобів як виділення курсивом, капіталізація, виділення слів, словосполучень і частин слів великими літерами, дефіксація, поділ слова на склади або літери за допомогою дефісів, що підкреслює окрему вимову кожної частини, факультативні лапки, тире та три крапки, редуплікація літер і повторення слів, відсутність розділових знаків, фігурне розташування слів у тексті із застосуванням шрифтів різного розміру.

Проаналізовано вербалізацію згаданих елементів на матеріалі роману Пола Гоукінз “The Girl on the Train”. Так, за допомогою графічного елемента три крапки (156 прикладів) письменниця вказує на незакінченість висловлювання, невпевненість, збентеженість героя, його намагання підібрати слова, паузи при несподіваній зміні думок героїв. Відхилення від орфографічної норми (графон) у романі зустрічається близько 40 разів – це репліки Рейчел у стані алкогольного сп’яніння, а також крики та перші слова Іві.

Доведено, що графічні засоби, оригінально вписуючись у канву твору, перетворилися на дієвий засіб художньої виразності, за допомогою якого автор висловлює власне ставлення до персонажу. Фонографічні стилізації вербалізують риси персонажів, допомагають читачу відчувати емоційний стан героя, його почуття та настрої, своєрідно реалізують у тексті елементи, які не можливо передати за допомогою літер, підкреслюють творчу манеру автора, емоційно та логічно доповнюють його думку.

Ключові слова: графон, графічний засіб, стилістичний засіб, образ, персонаж.

Tetiana MARCHUK,

orcid.org/0000-0001-9108-4913

Candidate of Philological Sciences,

Lecturer of the Department of English Philology

of Vasyl Stefanyk Precarpathian National University,

(Ivano-Frankivsk, Ukraine) *tania_klyuka@ukr.net*

Maryna STEFURAK,

orcid.org/0000-0002-8966-6882

Master’s Degree Student of the English Philology Department

of Vasyl Stefanyk Precarpathian National University

(Ivano-Frankivsk, Ukraine) *m-a-r-y-n-k-a08@ukr.net*

VERBALIZATION OF THE GRAPHIC ELEMENTS IN THE NOVEL “THE GIRL ON THE TRAIN” BY PAULA HAWKINS

The article deals with the study of the peculiarities of the functioning of graphic means in the Paula Hawkins’ novel “The Girl on the Train”. The problem of verbalization of graphic means is connected with the complexity of interpretation of the concept of graphon in Ukrainian linguistics. The authors, taking into account the available theoretical developments

as for the interpretation of the concept of graphon and graphic means, trace their types and emphasize their verbalization in the novel.

Interpreting the graph as a stylistically significant deviation from the standard or spelling norm, the article identifies such types of graphics as italics, capitalization, defixation, division of words into syllables or letters with hyphens, emphasizing a separate pronunciation of each part, optional quotation marks, dashes and three dots, reduplication of letters and repetition of words, absence of punctuation marks, figurative arrangement of words in the text with the use of fonts of different sizes.

The verbalization of the mentioned elements in the novel "The Girl on the Train" is analyzed. Thus, in particular, with the help of a graphic element three dot (156 examples) the writer points out the incompleteness of the statement, uncertainty and embarrassment of the hero, his attempts to find words, and unexpected change of the characters' points of view. A deviation from the spelling norm, or graphon in the novel, occurs about 40 times, these are Rachel's remarks in a state of intoxication, as well as Ivy's cries and first words.

It is proved that graphic means, fitting into the plot, have become an effective means of artistic expression, through which the author expresses his own attitude to the character. Phonographic stylizations verbalize the features of the characters, help the reader feel the emotional state of the hero, his feelings and mood, implement elements in the text that can not be conveyed through letters, emphasize the author's artistic style, emotionally and logically complement his opinion.

Key words: graphon, graphic means, stylistic devices, image, character.

Постановка проблеми. Сучасні дослідження тексту як одного зі складників комунікативного процесу не обмежуються аналізом лише вербальної частини цього феномену. Вивчення прагматичного аспекту тексту обов'язково має включати аналіз його графічного оформлення, адже графіка – це дієвий засіб закріплення інформації. Англomовний художній дискурс все більше рясніє розмаїттям графічних засобів, які виступають стилістичними прийомами характеристики персонажів, вдало вписуючись у художню канву твору.

Аналіз останніх досліджень. Актуальність розвідки зумовлена загальною тенденцією наукових досліджень у бік вивчення питання використання графічних засобів у художніх текстах. Зокрема, зацікавленість фахівців зосереджено на питаннях типології та класифікації графонів (М. Кухаренко), їхньому жанрово-стилістичному потенціалі (Е. Грищева) та комунікативно-функціональному навантаженні (О. Ребій). Використання незвичних за своєю формою графонів дозволяє увиразнити мовленнєвий портрет літературного героя і тим самим вивести його на передній край читацької рецепції, адже, як зазначає Ю. Лотман, «звичне – непомітне, перетворення звичного на незвичне робить його відчутним» [Арнольд: 202, 102].

Широке тлумачення терміну «графон» призвело до певної термінологічної плутанини. Графон у науковому обігу пострадянського простору був найпоширенішим терміном на позначення анормативного правопису, широко представленого в англomовному художньому дискурсі як засіб характеристики мовлення персонажа. Значний поступ у напрямі дослідження вербалізації графону в художньому тексті зробили В. Кухаренко, А. Мороховський, Л. Ємельянова, А. Сковородников, Н. Міщенко та І. Арнольд.

В. Кухаренко, аналізуючи графон залежно від його прагматичного навантаження, пропонує ґрунтовну характеристику причин виникнення графічно зафіксованих відхилень від норми. І. Арнольд підкреслює не лише формальні характеристики графону як «стилістично релевантного спотворення орфографічної норми», а і його функціональне навантаження, яке «передає індивідуальні чи діалектні порушення фонетичної норми» (Кухаренко, 2005: 145). Згідно з таким трактуванням зрозуміло, що за допомогою графону у мовленні персонажа виділяються фонетичні особливості, які характеризують його як представника певного соціального середовища, діалекту, або його індивідуальні фізіологічні чи психологічні особливості.

За А. Мороховським графон є сукупністю способів внутрішньої організації тексту, «способом розміщення елементів тексту по відношенню один до одного» (Мороховський, 1984: 58). Дослідник відносить до цієї когорти «також інші засоби, які надають тексту зорової виразності що сприяє процесу сприйняття змісту тексту» (Мороховський, 1984: 135). А. Сковородников та Н. Міщенко характеризують графон як «стилістично значуще відхилення від графічного стандарту чи орфографічної норми» (Мороховський, 1984: 205). Таке визначення дає змогу зараховувати до графонів і суто графічні деформації, не пов'язані з орфографічною нормою (такі як курсив, дефіксацію, великі літери замість маленьких або навпаки, включення до графічного зображення слова елементів інших знакових систем, а також використання перерахованих вище засобів у різноманітних поєднаннях одне з одним).

Метою статті є:

– теоретично обґрунтувати поняття «графон», «графічні засоби»;

– проаналізувати роль графічних засобів у художній канві роману;

– дослідити вербалізацію графічних засобів у романі Поли Гоукінз “The Girl on the Train”.

Виклад основного матеріалу. При створенні образу персонажа в художньому творі будь-яка мовна одиниця може набувати стилістичної значущості та перетворюватися на засіб художньої виразності, за допомогою якого автор виражає своє власне ставлення до персонажа. Перевага певних засобів у межах реалізації авторської ідеї безпосередньо формує авторський стиль. Використання стилістичних засобів виразності завжди має прагматичну спрямованість, що впливає на свідомість читача та корегує його поведінку. Тому будь-які графічні засоби, як потужний засіб впливу на читача, посідають чільне місце у стилістичній структурі художнього твору.

Роман Поли Гоукінз “The Girl on the Train” сповнений непередбачуваними таємницями та небезпечними розслідуваннями, а також містить низку соціальних проблем, серед яких непорозуміння між людьми, алкоголізм, насильство тощо. Все це вдало розкривається за допомогою різноманітних графічних засобів.

А. Мороховський виділяє такі види графічних засобів: виділення курсивом, капіталізація, виділення слів, словосполучень і частин слів заголовними літерами, дефіксація, поділ слова на склади або літери за допомогою дефісів, що підкреслює окрему вимову кожної частини, факультативні лапки, тире та три крапки, редуплікація літер і повторення слів, відсутність розділових знаків, фігурне розташування слів у тексті із застосуванням шрифтів різного розміру. До цього переліку також відносять включення до слова графем інших знакових систем, а саме використання латинського алфавіту в мовах із кирилицею та використання ідеограм – нефонетичних писемних знаків, які передають ціле слово чи його корінь або ж використання цифр, які позначають ціле слово. А. Статівка у дисертаційному дослідженні «Стратегії та способи відтворення фонографічних стилізацій мовленнєвих аномалій в англо-українському художньому перекладі» вводить поняття «фонографічні стилізації» на позначення широкого трактування терміну «графон».

Найчастіше в романі Поли Гоукінз “The Girl on the Train” зустрічається використання трьох крапок (156 прикладів). За допомогою цього засобу письменниця вказує на незакінченість висловлювання, невпевненість, збентеженість героя, його намагання підібрати слова, паузи при несподіваній зміні думок героїв.

Часто стан емоційного напруження виникає за обставин, коли людина повинна приймати рішення в умовах дефіциту часу. Це трапляється, наприклад, під час іспитів, розмови з керівником, «з’ясування стосунків» із близькими людьми. При зміні психологічного стану людини змінюються і її мовленнєві характеристики. Саме графічна деформація буде виступати своєрідним лінгвістичним маркером відтворення емоційного напруження. Коли людина хвилюється, вона розмовляє або значно голосніше, або значно тихіше, можливе також і пришвидшення чи уповільнення темпу мовлення, яке може перериватися зітханнями чи навіть заїканням.

Так, головна героїня роману Меган використовує зупинки в мові, виправдовуючи зради: “I love you, I do, but ... *But*. There was ... it’s finished now, but there was ... someone else” (Гоукінз, 10: 108), а також для розповідей про минуле та мрії про майбутнє: “I lived with him for ... God, it was about three years, I think, in the end. I was ... nineteen when I left. Yeah. Nineteen” (Гоукінз: 10: 22).

У мові Рейчел, якій через алкоголізм та провали в пам’яті часто доводиться пояснювати свою поведінку, теж присутні три крапки: “I didn’t do anything”. I said. “I didn’t. I just ... I just wanted to see my husband ...” (Гоукінз, 10: 27); “That morning I felt sorry ... Really sorry... But I don’t know for what” (Гоукінз, 10: 32). Бесіди Рейчел і Скота багаті на цей графічний засіб, оскільки герої постійно відчують невпевненість, намагаються підібрати правильні слова, щоб не травмувати одне одного. “Have you told the police?” he asked again. “I did, but I’m not sure they took me very seriously”, I said. “Why?” “I justn ... I don’t know ... I thought you should know. She was ... out on your lawn”, I said. “Just there.” I pointed out to the garden. “She ... I saw her from the train. I saw her, she was with someone. And it ... it wasn’t you” (Гоукінз, 10: 44).

Три крапки вживаються також у випадках, якщо кінець фрази читач може зрозуміти на основі прочитаного або можна здогадатися, про що йдеться. Так, лікар Камаль відповідає на залицяння Меган: “Don’t, Megan. You can’t ... we can’t ... “This ... here. It’s not appropriate. It’s normal, believe me, but ...” (Гоукінз, 10: 51). У ситуації, коли Том попереджав Рейчал про Анну, яка має намір піти до поліції: “He’s persuaded her not to get the police involved, but if I carry on...” (Гоукінз, 10: 59).

Розповідь у романі Поли Гоукінз “The Girl on the Train” ведеться від імені трьох героїв – Рейчел, Анни та Меган. Розвиток думок героїв, які оцінюють факти з різних сторін, аналізують пережите, описують свої почуття і переживання

реалізується в творі за допомогою курсиву (близько 140 прикладів). Зокрема, Рейчел важко переживає розлучення з Томом, вона обурена тим, що в її будинку живе інша жінка: “That was *my home*” (Гоукінз, 10: 3); “I feel as though something has been taken away from *me*” (Гоукінз, 10: 12); “I want to ask her, *What does it feel like, Anna, to live in my house, surrounded by the furniture I bought, to sleep in the bed that I shared with him for years...?*” (Гоукінз, 10: 13); “Anna’s tone is irritable “...you wake us when you call, but you wake Evie, too. We’re struggling to get her to sleep through at the moment.” *We. Us. Our little family. With our problems and our routines*” (Гоукінз, 10: 13).

Рейчел хоче повернути колишнього чоловіка Тома: “I want to say to him, *Come outside, go and stand on the lawn. Let me see you*” (Гоукінз, 10: 6); “I was crying. I wanted to go and tell him. *I need to talk to you. I miss you*” (Гоукінз, 10: 5). Вона прагне допомогти Скоту Гіпфелу у справі про зникнення його дружини Меган, що викликає в Рейчел постійні роздуми: “... a wash of noise in my ears, thinking, *They had him. They had him and they let him go*” (Гоукінз, 10: 55); “There’s a voice in my head saying, *Just put it back, just forget about it*, but I can’t” [13, 100]; “I already *had identified* the man to the police” (Гоукінз, 10: 46).

Анна задоволена своїм статусом – кохана турботлива дружина і любляча мама. Вона постійно думає про свою сім’ю: “I can see the way people look at us – they might think, *What a beautiful family*” (Гоукінз, 10: 53); “I feel safe and happy, thinking, *This is what marriage is – safe, warm, comfortable*” (Гоукінз, 10: 115); “I think we should go somewhere,” he mumbles, “just the two of us”. *And leave Evie with whom? I want to ask but. I say “We can’t”* (Гоукінз, 10: 89). Проте що ідилію руйнує Рейчел, що дратує і лякає Анну. “I think I’m hallucinating, because *she walks out. Rachel*” (Гоукінз, 10: 53); “I thought about saying something to her – *Why do you go running to him whenever he calls?*” (Гоукінз, 10: 47); “We need to get away from here. We need to get away from *her*” (Гоукінз, 10: 54).

Меган відчуває, що знаходиться не в тому місці, її переслідує бажання втекти: “I wonder, *Why am I doing this? What purpose does it serve?*” (Гоукінз, 10: 61); “Sometimes I want to scream at him, *Just let me go. Let me go. Let me breathe*” (Гоукінз, 10: 61); “At night when I lie awake I can hear it, quiet but unrelenting, undeniable: a whisper in my head, *Slip away*” (Гоукінз, 10: 62).

За допомогою цього графічного засобу письменниця також наголошує певні слова, словосполучення і групи слів, підкреслюючи їх важливість

або уточнюючи події: “I glanced at Gaskill – *we’ve already had this conversation* – but he wasn’t looking at me” (Гоукінз, 10: 29); “... he didn’t *need* a child like I did” (Гоукінз, 10: 30); “God, he must hate me. *I hate me* – that version of me, anyway” (Гоукінз, 10: 39); “Tom, I need to talk to you”, I say, “about that Saturday night” “What are you talking about? *I need to talk to you about Monday, Rachel*” (Гоукінз, 10: 60).

Іноді курсив вживається для підкреслення іронії у висловлюванні: “... there’s a possibility that the child could be yours”. He stares at me for a few moments, then laughs. “Oh? *Lucky me!*” (Гоукінз, 10: 114).

Письменниця виділяє допоміжні та модальні дієслова, сполучні слова. Для того, щоб перемістити логічний наголос, вона керує інтонацією висловлювання: “But you *must* remember something” (Гоукінз, 10: 71) “... the drinking started *before* the breakdown of your marriage” (Гоукінз, 10: 73). “Tom smiling up at me, saying, “I was a good liar”. He *is* a good liar, a natural. ... Only, thinking about it, he *did* fool me, didn’t he? He *does* fool me” (Гоукінз, 10: 91).

Курсивом виділяється також цитати і в деяких випадках пряма мова: “Martin Miles taking me to one side, *I think you should probably go home, Rachel*” (Гоукінз, 10: 6). “I heard Tom’s voice in my head, as clear as if he were right there, right next to me, his lips against my ear – *You were blind drunk. Filthy, stinking drunk*” (Гоукінз, 10: 99. “I think of the things her real friends said about her: *wonderful, funny, beautiful, warmhearted. Loved*”. (Гоукінз, 10: 6). Щоб підкреслити важливість і престижність певних установ, газет, журналів Пола Гоукінз виділяє їх назви курсивом. Герої роману “flicking through *Vogue*”, “watch *Saturday Kitchen*”, “*The X Factor*”, “Google news on the *Witney Argus*” and “on the *Telegraph* website”, read “*Daily Mail*”, “*Daily Telegraph*”, “the *Times*”.

Якщо ми прагнемо охарактеризувати вимову персонажа, головна увага має бути прикута до фонетичного складника. Якщо ж мається на меті показати його емоції, спричинені різноманітними афективними станами, то частіше звертаються до графічного складника і використовують графічні засоби.

Важливі слова у романі передаються також за допомогою капіталізації. У романі цей засіб використовувався 38 разів. Всім важливим і дорогим людям письменниця надає значимості, використовуючи велику літеру. “Tom saved me from grief after Dad died” (Гоукінз, 10: 19); “Sorry, Love,” he says. “Didn’t mean to upset you” (Гоукінз, 10: 67); “Don’t worry about it, Darling. I’ll sort it”. (Гоукінз,

10: 84); “I lie Evie back against my legs and hold her hands with mine. “I think I’ve had enough of this, don’t you, Sweetie?” (Гоукінз, 10: 89).

Для ефекту гучності автор виокремила заголовними літерами та курсивом надпис на стіні (“There’s a filthy, low-slung concrete building on the right-hand side of the track. On its side, someone has painted: *LIFE IS NOT A PARAGRAPH*” (Гоукінз, 10: 3), а також Рейчел надала важливості своєму текстовому повідомленню (“I hang up and send a text: *I need to talk to you. URGENT. Call me back*” (Гоукінз, 10: 109). Щоб підкреслити слова, надати їх значенню серйозності та важливості, письменниця використала заголовні літери: “Perhaps he was afraid I was going to Do Something Stupid” (Гоукінз, 10: 107). Інші шрифти та розміри шрифтів використовуються для наочного відображення онлайн новин, листів, списків, записів.

У романі використовуються ідеограми: “There was a message at the top from aboyd@cinnamon.com. I clicked. *XXXXX*. That was it, just a line of *X*s. I thought it was spam at first, until I realized that they were kisses” (Гоукінз, 10: 12); “He *does* fool me. I know he’s not always 100% honest about everything” (Гоукінз, 10: 91).

Відхилення від орфографічної норми, або, як його називає В. Кухаренко, графон у романі зустрічається близько 40 разів. Це здебільшого оказіональні графони, тимчасові і випадкові, пов’язані з настроєм, емоційним станом героїв під час спілкування, які описують стосунки між людьми, відтворюють дитяче мовлення, спів, крик, вік, сп’яніння, можуть бути ознакою низької культури мовця.

Репліки Рейчел у стані алкогольного сп’яніння, а також крики та перші слова Іві рясніють графонами: “She’ll be just learning to talk now, all “da-da-da” and “ma-ma-ma” and a secret language incomprehensible to anyone but a parent” (Гоукінз, 10: 14); “... he walks away from her, rocking the child, whispering to her again, coaxing her back to sleep, but Evie starts to *Heh* and *Owh* and then Anna starts to scream” (Гоукінз, 10: 113). “We walked out together. You slipped on the steps. You remember? I

helped you up and asked “Want to go to the pub? – I gonna see hus ... Tom” (Гоукінз, 10: 97).

Є в романі і рекурентні графони, тобто такі, що мають постійний характер, зображають соціальний статус мовця, його діалект або особливості мовлення. Так, Енді – рудоволосий чоловік, свідок ночі вбивства, який на думку Рейчел мав акцент кокні. “Awful, innit? Poor girl. It’s weird, ’cos we were there that night”. (Гоукінз, 10: 67); “Why d’you ask that?” (Гоукінз, 10: 90); “S’all right,” Andy says. (Гоукінз, 10: 96); “What d’you mean?” (Гоукінз, 10: 196).

Графони також поділяють на внутрішні (відхилення від норми відбувається в самому слові), контактні (зміни відбуваються в межах декількох слів, які в результаті об’єднуються в одне слово) та змішані (зміни відбуваються як всередині слова, так і на межі двох слів) (Емельянова, 1977: 15). Найчастіше в романі зустрічаються внутрішні графони: “Can we talk in person?” he asked. “I... no. I don’t think so...” “Plea?” (Гоукінз, 10: 41); “I told him you’d nipped out to the offie to get some wine” (Гоукінз, 10: 65); “It’s weird, cos we were there that night” (Гоукінз, 10: 67).

Крім того, у звертаннях герої часто скорочують імена співрозмовників: “And come straight home, Rach, don’t go to the pub” (Гоукінз, 10: 25); “Love you, Megs”, he murmurs (Гоукінз, 10: 36); “We called her Libby” (Гоукінз, 10: 65). Трапляються приклади внутрішніх графонів (“Awful, innit? (Гоукінз, 10: 67); “But I wanna *feel* it. I wanna feel... worse” (Гоукінз, 10: 71), а також змішаних (“... tis so boring” (Гоукінз, 10: 220; “S’all right” (Гоукінз, 10: 96).

Висновки. Графічні засоби, органічно вписуючись у художню канву твору, відіграють важливу роль у творенні образу персонажу, використовуються для підсилення передачі відчуття реальності. Фонографічні стилізації вербалізують риси персонажів, допомагають читачу відчувати емоційний стан героя, його почуття та настрої, своєрідно реалізують у тексті елементи, які не можливо передати за допомогою літер. Графічні засоби підкреслюють творчу манеру автора, емоційно та логічно доповнюють його думку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Арнольд И. В. Стилистика. Современный английский язык : учебник для вузов, 4-е изд., испр. и доп. М. : Флинта: Наука, 2002. 384 с.
2. Емельянова Л. Л. Типы и функции графона в английской художественной речи : автореф. дис. канд. филол. наук: 10.02.04. Одесса, 1977. 24 с.
3. Жуковська В. В. Основи теорії та практики стилістики англійської мови : навчальний посібник. Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2010. 240 с.
4. Куликова М. Н. Фонографическая стилизация речи : автореф. дис. канд. филол. наук: 10.02.04. Санкт-Петербург, 2011. 20 с.

5. Кухаренко В. А. Практикум зі стилістики англійської мови : Підручник для студ. фак.-тів ін. мов. вузів. 2-е вид. Вінниця : Нова книга, 2000. 160 с.
6. Мороховський А. Н., Воробьева О. П., Лихошерст Н. І., Тимошенко З. В. Стилiстика англiйської мови : навчальний посiбник. Київ : Вища школа, 1984. 236 с.
7. Микитюк І. М. Графічні засоби як носії прагматичного значення у тексті. *Науковий вісник Чернівецького національного університету імені Ю. Федьковича. Серія «Германська філологія»*. Чернівці : Видавничий дім Родовід, 2014. Випуск 638. С. 336–346.
8. Статівка А. О. Переклад графонів у світлі функціонального підходу. *Каразінські читання: Людина. Мова. Комунікація*. : тези доповідей XVI наукової конференції з міжнародною участю. Харків : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2017. С. 124–125.
9. Шуляк І. М. Графічні засоби в непрямих мовленнєвих актах художнього дискурсу П. Вайта. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Філологія»*. Одеса. 2016. № 25. С. 147–150.
10. Paula Hawkins. *The Girl on the Train*. New-York : Riverhead Books, 2015. 121 p. URL: https://royallib.com/read/Hawkins_Paula/the_girl_on_the_train.html#0.

REFERENCES

1. Arnold I. V. (2002). *Stylistyka. Sovremennyj anhlijskijazyk* [Stylistics. Modern English language. Text book for university students]. Moscow : Publishing House Flinta Nauka, 384 s. [in Russian].
2. Yemelyanova L. L. (1977). *Tipy i funkcyi hrafona v anglijskoj khudozhestvennoj rechu* [Types and functions of the graph in the English language] : avtoref. diss. kand. filol. nauk. Odessa. 24 s. [in Russian].
3. Zhukovska V. V. (2010). *Osnovy teorii ta practyky stylistyky anhlijskoi movy : navchalnyj posibnyk* [Theory and Practice of the English Stylistics : Textbook]. Zhytomyr, 240 s. [in Ukrainian].
4. Kulykova M. N. (2011). *Fonograficheskaya stulizastyia rechi* [Phonographic Stylization of Speech] : avtoref. diss. kand. filol. nauk. St Petersburg, 20 s. [in Russian].
5. Kuharenko V. A. (2000). *Practykum z stylistyky anhlijskoi movy: Pidruchnyk* [Practice in English Stylistics: Textbook for University Students]. Vinnytsya : Nova Knyha. 160 s. [in Ukrainian].
6. Morohovskuj A. N., Vorobyoba O. P., Lyhosherst N. I., Tymoshenko Z. V. (1984). *Stylistyka anhlijskoi movy* [English Stylistics: Textbook]. Kyiv. 236 s. [in Ukrainian].
7. Mykutyuk I. M. (2014). *Hrafichni zasoby yak nosii prahmatychnoho znachennya y teksti* [Graphic Means as Pragmatic Meaning Carriers in the Text]. *Naukovyj Visnyk Yu. Fedkovuch Chernivsti National University, Volume 638*. S. 336–346 [in Ukrainian].
8. Stativka A. O. (2017). *Pereklad hrafoniv u svitli funktsionalnoho pidhody* [Functional Approach to the Translation of Graphs]. *Karazinski Chutannya : Lyudyna. Mova. Komunikaziya*. Kharkiv, S. 124–125.
9. Shulyak I. M. (2016). *Hrafichni zasoby v nepryamyh movlennyevykh aktah hudozhnyoho dyskursu P. Vaita* [Graphic means in indirect speech acts of P. White’s artistic discourse]. *Naukovyj Visnyk Mizhnarodnoho Humanitarnoho Universytetu*. Odessa. S. 147–150 [in Ukrainian].
10. Paula Hawkins. *The Girl on the Train*. New-York : Riverhead Books, 2015. 121 p. URL: https://royallib.com/read/Hawkins_Paula/the_girl_on_the_train.html#0.